

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/22/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713211746
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3713211746.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov Z. I., bytom Z. XXX a P. A., trvale bytom S. E., t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Dukelská štvrť 941/10, Dubnica nad Váhom, o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20. januára 2014, č.k. 5P/38/2013 - 23 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh otca na zníženie výživného na mal. J.. Vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.11.2011, č.k. 3P/79/2011-8 bola medzi rodičmi maloletej schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej sa maloletá zverila do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť výživné vo výške 50,- eur mesačne od 01.11.2011. Otec výživné neplatil pravidelne, preto bol trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13.5.2013, č.k. 2T/77/2013-79 uznaný vinným zo spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Otec maloletého trest odňatia slobody vykonáva od 22.07.2013 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom. Od augusta 2013 je pracovne zaradený, pričom za mesiac august zarobil sumu 1,40 eur, za mesiac september 5,23 eur a za mesiac október 29,39 eur. Pred nástupom na výkon trestu sa zamestnal na dohodu v spoločnosti M., s.r.o. v E., výšku dohodnutej odmeny však uviesť nevedel. Žil v spoločnej domácnosti s matkou, ktorej na domácnosť neprispieval žiadnou sumou. Nevlastní žiadny hnuťelný ani nehnuteľný majetok s výnimkou osobného motorového vozidla K. 206, rok výroby 2009. Má dlh voči Slovenskej sporiteľni z úverovej zmluvy vo výške cca 22.000,- eur. Okrem maloletej J. má vyživovaciu povinnosť i k maloletej V. A., nar. XX.XX.XXXX vo výške 33,19 eur mesačne. Matka maloletej pracuje v spoločnosti N. s priemerným mesačným príjmom 350,- eur netto, spolu s maloletou žije u svojich rodičov, ktorým prispieva na vykurovanie a elektrinu sumou 100,- eur mesačne. Nevlastní žiadny hnuťelný ani nehnuteľný majetok, dlhy nemá. Okrem maloletej J. nemá inú vyživovaciu povinnosť. Súd konštatoval, že hoci na strane otca maloletej k zmene pomerov došlo, keďže od júla 2013 vykonáva trest odňatia slobody a jeho príjem je minimálny, nejde o okolnosť, ktorá by zníženie výživného odôvodňovala. Je nepochybné, že otec maloletej sa do uvedenej situácie dostal sám, vlastným pričinením, a to svojím nezodpovedným prístupom, čo bolo preukázané najmä v trestnom konaní (nebol riadne zamestnaný, uspokojil sa len z príjmov z brigádnickej práce, nepoberal žiadne dávky a príspevky, o tieto pritom ani nepožiadaval), čo v konečnom dôsledku viedlo k neplneniu si rodičovských povinností a následne k nástupu trestnoprávnej zodpovednosti za uvedené konanie. Mal za to, že zníženie výživného nie je ani v záujme maloletej, náklady na jej výživu neustále vzrastajú, pričom súčasné výživné vo výške 50,- € sa blíži takmer minimálnemu výživnému a nedokáže ani čiastočne pokryť všetky odôvodnené potreby maloletej. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti má súd za to, že v danom prípade nie sú splnené

podmienky na zníženie výživného, toto nie je v záujme maloletej, a preto súd návrh zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1,2, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Namietal nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu súdom prvého stupňa, keď mu bolo uložené platiť neprimerane vysoké výživné. Poukázal na to, že výživné v určenej výške nemôže platiť, vo výkone trestu odňatia slobody nemá vôbec možnosť zaplatiť určenú sumu. Vyslovil názor, že tento dôvod zakladá neplatnosť rozsudku, ku ktorému záveru ho viedlo ust. § 37 ods. 2 Obč. zákonníka. Mal za to, že súd prvého stupňa sa odchýlil pri rozhodovaní od ustálenej súdnej praxe, že ak je povinný vo výkone trestu odňatia slobody, jeho schopnosti a možnosti sú dané predovšetkým zárobkovými možnosťami vo výkone trestu. Ďalej dôvodil, že súd prvého stupňa vôbec neodôvodnil výšku výživného a ani sa nepokúsil kvantifikovať výšku ním určeného výživného vzhľadom na jeho zárobkové schopnosti. Žiadal, aby odvolací súd toto napravil a presne určil, z akých zdrojov má platiť obidve súdom určené výživné.

Matka, ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 2 písm. a), § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Skutkové i právne závery uvedené v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd považuje za správne, v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a v podrobnostiach na ne odkazuje. Odvolací súd preskúmal vec z hľadiska odvolacích námietok otca a zhodne s názorom súdu prvého stupňa mal za to, že na strane otca detí nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Ustanovenie § 78 ods.1 veta prvá Zákona o rodine umožňuje zmeniť výšku výživného, pokiaľ nastane zmena pomerov. Výživné sa totiž určuje vždy podľa stavu, ktorý je daný v čase rozhodovania súdu o tomto nároku detí. Plynutím času môže nastať akákoľvek zmena pomerov súvisiaca s vekom detí a s tým spojenými zvýšenými nákladmi na ich výživu a môže nastať i zmena pomerov na strane rodičov, ktorá spravidla súvisí s ich zárobkovými, osobnými a majetkovými pomermi. Výživné však možno zmeniť len v prípade výraznej zmeny rozhodujúcich okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia tak na strane oprávneného, ako aj na strane povinného výživné platiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu otca na zníženie výživného postupoval v súlade so zásadami uvedenými vo vyššie citovaných ustanoveniach, v ktorých je zakotvená vyživovacia povinnosť rodičov k deťom a vymedzené kritériá podľa jej rozsahu tak, že obidvaja rodičia prispievajú na výživu detí podľa svojich schopností a možností, pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplýva, že otec sa v súčasnosti nachádza vo výkone trestu odňatia slobody pre neplnenie si vyživovacej povinnosti voči mal. J.. Súdna prax jednoznačne ustálila, že výkon trestu odňatia slobody pre trestný čin zanedbania povinnej výživy zo strany povinného rodiča je potrebné vyhodnotiť v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktorá okolnosť neopodstatňuje zníženie výživného zo strany povinného rodiča. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že otec si svojím ľahkovážnym a nezodpovedným správaním zapríčinil svoju súčasnú nepriaznivú finančnú situáciu sám, keď vo výkone trestu odňatia slobody sa nachádza pre úmyselný trestný čin zanedbania povinnej výživy, pričom táto skutočnosť nemôže byť na úkor jeho vyživovacej povinnosti voči mal. J.. Neobstojí ani námietka

odvolateľa, že podľa § 37 ods. 2 Obč. zákonníka je rozsudok súdu prvého stupňa neplatný vzhľadom k tomu, že rozsudok je forma súdneho rozhodnutia a nie je právnym úkonom, preto sa nemožno domáhať jeho neplatnosti. Za tohto stavu boli odvolacie námietky otca neopodstatnené.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e p r í p u s t n é